

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Responsa Moralia In Causis Justitiæ Commutativæ De Restitutione & Contractibus

Heislinger, Anton

Ingolstadij, 1726

Index Rerum & verborum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40194

INDEX

Rerum & verborum.

Acceptatio.

A cceptatio est necessaria ad acquirendum jus in rem donatam. fol. 138. num. 15.

Acceptatio ab inhabili facta, est illicita. fol. 292. n. 5.

Acceptanti & presenti facta donatio verum quoddam jus ad rem donatam tribuit. fol. 138. num. 16.

Et si nullis signis acceptationem expresserit, fol. 138. num. 107.

Potest etiam fieri per alium. fol. 139. n. 21. 22.

Valet, si nuncio mandatario non innotescat revocatio mandati ante acceptationem donatarii absentis. fol. 140. n. 25.

Non tamen subsistit, si nuncius fuerit merus denunciator factae donationis. fol. 141. num. 26.

Ex acceptatione injusta varii tenentur. fol. 458. num. 34.

Acceptio.

Ex hac obligati ubi rem ablatam teneantur reddere. fol. 459. num. 39.

Ex injusta acceptatione debitum non est universaliter reddendum in loco creditoris. fol. 459. num. 40.

Talis debitor expensas in reductionem per se prestare tenebitur. fol. 460. num. 41.

Quid si talis injustus debitor interea aliud discesserit; vel ipse creditor? fol. 460. num. 42.

Vel creditor expensas; non tamen tantas fecisset. fol. 460. num. 43.

Aut plures, quam restituens debitor, fecisset. fol. 460. num. 43.

Per singulas acceptationes parvas & injustas quando peccetur graviter. fol. 162. num. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Acceptans mala fide rem alienam non potest eandem furi reddere ad se indemnem conferendum. fol. 193. num. 10.

Quenam pro acceptis ex turpi causa sint habenda. fol. 513. num. 1.

Actio.

Actio positiva ex jure negativè justo est justa. fol. 153. num. 12.

Bbbb 3

Ur

INDEX

- Actio externa** per se non connexa cum damno tertii, num cum hoc connectatur per intentionem internam. fol. 154. num. 13.
- Quales actus internos iustitia prohibeat? fol. 154. num. 14.
- Ut actio externa, de se alteri non damnosa, non ponatur ex intentione alteri nocendi, nemo habet jus. fol. 154. num. 16.
- Actio externa** in executione damnificationis est magis voluntaria ob intentionem, quam ob previsionem. fol. 156. num. 18.
- Actio externa, quandonam ex intentione interna fit contra iustitiam. fol. 157. num. 20.
- Actiones injuriosae** diversimodè præjudicant proximo. fol. 97. num. 2.
- Actiones externae** quanam sint composibiles cum interna attentione ad orationem requisita? Vide attentio.
- Adultera.**
- In certis circumstantiis tenetur suum crimen manifestare. fol. 126. num. 15.
- Ob quam causam excusetur à revelatione sui criminis. fol. 126. num. 16.
- Tenetur hoc subinde revelare suo filio. fol. 126. num. 17.
- Animus.**
- Animus se obligandi est necessarius ad promissionem. fol. 43. n. 7.
- Sine quo in conscientia non contrahitur obligatio. fol. 45. n. 8.
- Neque ex fidelitate. fol. 46. n. 9.
- Si animus se obligandi adfuerit, verba sunt verè obligatoria. fol. 46. num. 10.
- Nisi ex erroneo supposito processerit. fol. 47. num. 12.
- Ex hoc quod processerit, in dubio se potest resolvere. fol. 47. n. 12.
- Apprehensio.**
- Seu occupatio rerum est modus aquirendi dominium. fol. 3. n. 2.
- Hæc si sit viventium, vocatur venatio. fol. 3. num. 2.
- Si inanimatarum, inventio. fol. 43. num. 7.
- Attentio.**
- Illius natura & varietas explicantur. fol. 261. num. 1.
- Uti etiam distractionum. num. 2.
- Attentio superficialis quatuorplex fit. fol. 262. num. 3.
- Actualis non est constanter necessaria ad recitationem Breviarii. fol. 262. num. 4.
- Superficiali carens non satisfacit. fol. 264. num. 6.
- Quia non fieret oratio. num. 7.
- Qualis attentio sub mortali non est necessaria. fol. 265. num. 9.
- Omni attentione carens verè peccat. fol. 265. num. 10.
- Præter superficiei nulla alia est necessaria. fol. 265. num. 11.
- Attentio ad orationem sufficiens, etiam ad Horas canonicas sufficit. fol. 270. num. 19.
- Superficialis est composibilis cum aliquibus distractionibus internis. fol. 274. num. 1.
- Attentionis tum internæ, tum externæ

Rerum & verborum.

- ternæ natura explicatur. fol. 274. num. 1.
- Externæ divisio. fol. 274. num. 2.
- Externa ad internam necessaria præcipitur. fol. 274. num. 3.
- Et quidem directè. fol. 274. n. 4.
- Ad certum finem per eam obtinendum. fol. 275. num. 5.
- Actiones externæ per se cum interna attentione impossibiles non licent. fol. 276. num. 7.
- Uti etiam de se quidem impossibiles, non tamen respectu talis personæ. fol. 276. num. 8.
- Num actiones externæ ut plurimum de se incompatibiles, per accidens autem in recitante impossibiles cum attentione interna sint graviter illicitæ? fol. 276. num. 9. 10. & seq. item fol. 287. num. 30.
- Sine attentione externa recitans obligatur ad restitutionem. fol. 283. num. 20.
- Qualis externa attentio sit præscripta? fol. 284. num. 21. & 22.
- Attentionis habitæ signa. fol. 284. num. 23.
- Qualis attentio interna ab Ecclesia ad recitationem brevissimi requiratur? fol. 288. num. 32.
- Beneficium**
- Per realem simoniam acceptum debet dimitti. fol. 308. num. 15.
- Præsertim ubi provifus hujus fuerit confcius, licet contradixerit. fol. 309. num. 16.
- Idem tenendum, si inculpabiliter ex ignorantia simonia commissa fuerit. fol. 309. num. 18.
- Aut simoniæ confcius provifus Beneficium cum protestatione acceperit. fol. 310. num. 20.
- Beneficium simoniacè quidem, bona tamen fide, acceptum, ac retentum triennali possessione præscribitur. fol. 310. num. 21.
- Sola Beneficii simoniaca collatio annullat illius provisionem. fol. 311. num. 24.
- Simoniacè obtinens beneficium, ad idem denuo obtinendum fit inhabilis. fol. 318. num. 34.
- Bona.**
- Bona alià vocantur incerta proprietalia. fol. 3. num. 4.
- Alia secundum quid, & improprietalia. fol. 3. num. 5.
- Incerta ex delicto retineri non possunt. fol. 7. num. 16.
- Nisi ipse injustus possessor verè sit pauper. fol. 8. num. 18.
- Bona incerta à possessore bonæ fidei retineri possunt in certis casibus. fol. 9. num. 20. & 21.
- Obligatio piè expendendi res bona fide possessas est difficillima, & valde periculosa. fol. 12. num. 25.
- Qualiter dominus velit bona incerta erogari in causas pias. fol. 13. num. 27.
- Possunt aliquando haberi pro derelictis. fol. 13. num. 28.
- Bona vacantia.**
- Definiuntur. fol. 70. num. 5.

Sunt

INDEX

Sunt jurè naturæ primò occupantis.
fol. 70. num. 6.

Ad quem spectent ex dispositione
juris civilis. fol. 71. num. 8.

Sunt reddenda exigenti fisco etiam
vi conscientie. fol. 71. num. 10.

Licet lex hæc jubens non sit pæna-
lis fol. 72. num. 11.

Nondum denunciata, aut expetita
à fisco, huic non erunt reddenda.
fol. 72. num. 10.

In dubio contra fiscum est pronun-
tandum. fol. 74. num. 14.

Breviarium.

Vide, Horæ canonicæ.

Cerevisiæ.

Cerevisiæ defectum non licet sup-
plere aquâ. fol. 168. num. 21.
& 22.

Compensatio

Compensatio in certis casibus est
inventori faciendâ. fol. 6. n. 12.

Compensatio occulta quandonam
licita sit contra iudices, remit-
tentes pænam latam. fol. 275.
num. 20. & 21.

Compensatio occulta num, &
quando famulis liceat? fol. 478.
num. 1. & seq.

Ut sit licita, debitum debet esse
certum. fol. 471. num. 6.

Non est eidem locus contra delin-
quentes, qui muneribus senten-
tiam contra se ferendam impe-
dierunt. fol. 474. num. 9.

Commodatum.

Ubi sit restituendum. fol. 453. n. 17.

Commodatum alteri in via ubi sit

restituendum? fol. 453. num. 17.
Non debet universaliter restitui; in
loco contractûs. fol. 453. n. 18.

Concausa.

Concausa quando totum damnum
teneatur reparare. fol. 208. n. 40.
& 41.

Non semper totum valorem in de-
fectum causæ principalis tenetur
reparare. fol. 307. num. 39.

Consulens.

Licitè domino amotionem famuli
consultimus, si sola illius incolu-
mitas intendatur. fol. 296. n. 23.

Consulens qualiter defraudato re-
neatur. fol. 142. num. 31. 32. 33.

Volenti majus malum committere
licitè propono materiam mino-
ris mali, absque tamen hujus
svasione. fol. 173. num. 3.

Imo etiam minus non contentum
sub majore. fol. 174. num. 5.

Cogitanti majus num liceat con-
sultere minus, licet de isto nihil co-
gitaverit? fol. 175. num. 7.

Num consulere ac facere licet
minus malum, ut evitetur majus.
fol. 178. num. 8.

Num determinaro ad majus possim
imperare minus? fol. 179. n. 12.

Num volenti furari à Paulo, licet
svadeam, ut furetur à Petro.
fol. 179. num. 12.

Num svadens minus malum semper
faciat malum. fol. 180. num. 13.

Num consulens minus malum vo-
lenti committere majus, sit in
hunc injuriosus? fol. 180. n. 15.

Num volenti mihi majus damnum
infer-

Rerum & verborum.

inferre, licite suadeam, ut alii inferat minus? fol. 181. num. 16. & 18.

Num volenti pauperem, vel divitem damnificare licite proponam convenientiam, ut dives pro paupere damnifiretur? fol. 189. n. 21.

Num & me, & alterum damnificare volenti licite consulam, ut solum alterum damnificet? fol. 183. num. 23.

Qua ratione. materiam minoris mali proponere liceat? fol. 187. num. 32.

Volenti, necdum tamen determinato ad majus vel minus damnum alteri inferendum, an licite suadeatur minus? fol. 175. num. 6.

Conductor.

Num habeat idem jus cum emptore adium respectu Theauri inventi? fol. 37. num. 12.

Confessio Sacramentalis.

Confessionis Sacramentalis notitia illicitè uritur, si hic usus in gravamen penitentis vergat. fol. 292. num. 6.

Vel illius usus revelatio peccati, & peccantis, aut confessionis directe, aut indirectè sequatur. fol. 292. num. 7.

Illius usus illicitus, fol. 292. n. 8.

Et licitus declarantur, num. 9.

Confessionis notitia non licet utriusq; de hoc usu penitenti nulli suspicio oriatur. fol. 292. n. 17.

Confessarius an, quando, & quomodo de prodicione in confessio-

ne cognita monere alios possit? fol. 295. num. 19.

Confessarius num omittere sacrum possit, in quo sibi venenum propinandum ex confessione intellexit? fol. 296. num. 20.

Contractus.

Quid sit de substantia contractus? fol. 110. num. 6.

Alii sunt onerosi, alii gratuiti. fol. 111. num. 11.

Alii bonæ fidei, alii stricti juris. fol. 111. num. 11.

Contractus gratuiti cum errore circa substantiam, & motivum principale celebrati, non subsistunt. fol. 111. num. 12.

Quodnam motivum sit dicendum principale? fol. 112. num. 15.

Contractus cum dolo incidente celebratus valet. fol. 113. num. 17.

Reducendus tamen ad æqualitatem erit, si inæqualitas ob dolum intervenerit. fol. 114. num. 18.

Deceptor debet contractum rescindere, vel ad æqualitatem reducere. fol. 114. num. 19.

Contractus qualiter sit reducendus, si deceptus pretium rigorosè majus ob dolum incidentem expenderit. fol. 115. num. 21.

Cooperator.

Cooperantes quinam vocari soleant? fol. 102. num. 11.

Quinam istorum principaliter, quinam secundariò influant? fol. 102. num. 12.

Quandonam cooperator à restitutione deobligetur? fol. 103. n. 16.

Ccc c

Cul-

Culpa.

- Culpa alia est theologica, alia Juridica. fol. 488. num. 1.
 In assumptione, retentione, aut executione officii commissa, quando nam obliget ad reparationem illati damni? fol. 490. num. 6.
 Culpa levissima num in famulis inducat obligationem reparandi? fol. 490. num. 8.
 Num levis? fol. 491. num. 9.
 Num lata? fol. 491. num. 10. & fol. 493. num. 14.
 Ex culpa levi non tenentur officiales. fol. 492. num. 12.
 Ex qua culpa teneantur nautæ, caupones, stabularii? fol. 497. n. 24.

Damnum.

- Damnum ex culpa merè juridica datum non debet reparari extra officium, & contractum. fol. 89. num. 12.
 Saltem ante sententiam judicis. fol. 83. num. 19.
 A quo ad reparationem damni obligari potest, fol. 83. num. 20.
 Quæ tunc dabitur etiam pro conscientia. fol. 83. num. 21.
 Damnum ex culpa veniali non debet reparari ante sententiam Judicis. fol. 84. num. 22.
 Damnum alteri injustè datum singuli, qui ad illud concurrunt, reparare tenentur. fol. 87. num. 1.
 Nec non omne damnum inde emergens, & lucrum cessans. fol. 87. num. 2.
 Non tamen in omnibus circumstan-

tiis totus ablatæ rei valor restituendus erit: fol. 89. num. 7. 8. & 11.

Licet hoc damnum etiam ab aliis fuisset datum. fol. 87. num. 3. & 4.

Nequaquam quodcumque etiam minimum superioris ordinis damnum excusat à restitutione. fol. 127. num. 19.

Quandonam datum damnum à coëcausa fit totum reparandum? fol. 208. num. 40. & 41.

Illatum alteri ex inculpabili inadvertentia damnum non tenetur reparare. fol. 148. num. 2. & 3.

Ex pluribus levibus, sæpius multiplicatis damnis obligatio gravis exoritur. fol. 167. num. 14.

Omnia damna unà cum rei redditione sunt à possessore reparanda, quæ domino à puncto, quo incipit esse malæ fidei, passus fuerit. fol. 364. num. 10.

Nisi extrema necessitas retentionem differre coegerit. fol. 364. num. 10.

Damnorum reparatio juxta quantitatem fit facienda? fol. 368. num. 18.

Num etiam damna personis à distinctis exorta reparari debeant? fol. 368. num. 19.

Quid si damna inculpabiliter à deo tentore non fuerint prævisa? fol. 369. num. 11.

Vel accipiendo leviter duntaxat peccatum fuerit? fol. 369. num. 22.

A Reparatione damnorum, num & quali-

Rerum & verborum.

qualiter excuset periculum infamiae, aut alterius gravis incommodi ex restitutione proveniens? fol. 370. num. 23.

Quenam damna una cum rei restitutione possessor male fidei reparare teneatur? fol. 364. num. 10.

Damnificentem à restitutione non excusat, quòd periculum non praeviderit, fol. 381. num. 24.

Si damnum æquale vel creditori, vel debitori ferendum sit, iste à restitutione non erit excusatus, fol. 462. num. 47.

Damnum in jure distinguitur à pœna, fol. 470. num. 1.

Debita.

Debita ex contractu gratuito ubi sint solvenda? fol. 450. num. 6. & 7.

Debita ex legato ibi sunt solvenda, ubi mortuus fuerit legans, fol. 451. num. 9.

Debita in individuo ibi restituenda erunt, ubi accepta fuerunt, fol. 542. num. 11.

Debita in individuo non erunt restituenda, si in via sine culpa possessoris bonæ fidei perierint, fol. 463. num. 50.

In genere autem debita restitui debent, num. 51.

Nisi hæc designato à creditoribus fuerint tradita, fol. 464. num. 52.

Debita in individuo vi contractus cui ante traditionem pereant? fol. 464. num. 53.

Debitor non liberatur, si res, aut huius pretium ex delicto reddenda

perierint in via, fol. 464. n. 54. Debiti remissio subinde fit cum periculo debitoris, fol. 464. n. 56.

Deceptor.

Deceptor non est liberum rescindere contractum, vel hunc ad æqualitatem reducere, fol. 114. n. 19.

Stare contractu debet decipiens, si deceptus solvat pretium, quorem dolo remoto aliàs deceptor vendidisset, fol. 115. num. 22.

Quid si deceptus pretium rigorosò majus ob dolum incidentem expenderit? fol. 115. num. 21.

Deflorator.

Defloratam sub promissione matrimonii puellam num ex contractu teneatur ducere? fol. 524. n. 30. & fol. 528. num. 42.

Defraudator.

Injustus vectigalium quondam teneatur reipublicæ compensationem facere? fol. 447. num. 7.

Depositum, & Depositarius. Ex qua culpa depositarius teneatur? fol. 84. num. 23.

Depositum natura explicatur, fol. 494. num. 17.

Quot modis res deponi possit? fol. 495. num. 18.

Depositum in solius deponentis commodum ex solo dolo, & culpa crassa obligat, fol. 495. num. 19.

Nisi aliter conventum fuerit fol. 496. num. 20.

In Depositarii solius commodum si fiat, etiam levissima culpa prae-standa erit, fol. 496. num. 21.

INDEX

In utriusque commodum factum ad levem culpam præstandam obligat. fol. 496. num. 22.
 Ad depositum accipiendum se ultro offerens, num teneatur ex levisima? fol. 497. num. 23.
 Ex qua culpa teneatur nautæ, cautiones, stabularii? fol. 497. n. 24.
 Depositum inculpabiliter alio deportatum, ubinam sit restituendum? fol. 453. num. 13. & 14.

Destructor.

Num injustus destructor teneatur ad valorem rei destructæ, quem non destructa postea fuisset habitura? fol. 91. num. 12. &c.
 Num ad damnum inde secutum? fol. 92. num. 17.
 Solus valor, quem res tempore destructionis habuit, restituendus erit. fol. 92. num. 18.
 Uti & damnum extrinsecum, & lucrum cessans. fol. 93. num. 19.

Detentor.

Detentor iniquus extra necessitatem extremam debet reparare totam æstimationem lucri cessantis, & damni emergentis. fol. 365. n. 12.
 Et quidem vi taciti pacti. fol. 365. num. 14.
 Quid si bona fide ab initio rem acceperit, & negativè dubitans postea cognoscat rem esse alienam, ac differat restituere ad unum vel alterum diem? fol. 366. n. 15.
 Vel si ob jacturam famæ, vel ob alterum grave damnum statim reddere nequeat? fol. 367. n. 16.

Quid si statim extra culpam accipientis mox perierit? fol. 367. n. 17.
 Quid si damna inculpabiliter non præviderit? fol. 369. num. 21.
 Vel accipiendo leviter duntaxat peccaverit? fol. 369. num. 22.

Distractiones in oratione.

Sunt prohibitæ ob irreverentiam Deo illatam. fol. 268. num. 15.
 Quoniam cum oratione componi possunt? fol. 269. num. 17.
 Distractiones externa non impediunt restitutionem recitanti horas cum attentione interna. fol. 287. num. 31.

Dolus.

Explicatur doli essentia. fol. 109. num. 2.
 Quot modis dolus intervenire possit? fol. 109. num. 3.
 Dolus quandonam in contractu incidat? fol. 113. num. 17.
 Cum dolo incidente celebratus contractus valet, infirmus autem ac rescindibilis. fol. 113. num. 18. vide *contractus*.

Dominus.

Dominium rei amissa non statim amitti omnibus notum est. fol. 19. num. 3.
 Dominus obligatur ante famulum, licet ablata ex ejus jussu cerevisia apud ipsum non existat. fol. 106. num. 24. & 25.
 Domino melior lux rei status est deditus fol. 205. num. 35.
 Domino licitè patefacimus grave damnum.

Rerum & verborum.

damnum eidem aliàs à famulis inferendum. fol. 296. num. 22.

Imò etiam famulorum amotionem consulimus, si sola domini incolumitas intendatur. fol. 296. n. 23.

Dominus rei ablatae quoad rationem retenti augmenti est rationabiliter invitus. fol. 340. num. 6.

Nec ullum commodum ex restitutione rei ablatae reportat. fol. 340. num. 7.

Dominò restituendus venit totus valor rei, si ille ob intrinsecam bonitatem major fuerat, dum res à fure consumebatur. fol. 341. num. 9.

Item quem res intrinsecè non meliorata, extrinsecè tamen habuit tempore suae consumptionis fol. 342. num. 20.

Licet dominus suam rem, si tunc habuisset, nequiquam consumpsisset, sed alio tempore, quo minus valebat. fol. 342. num. 11.

Ad Dominum spectat augmentum rei extrinsecum pretii, quod tempore suae consumptionis furtivae habuit. fol. 344. num. 13.

Etsi rem apud se existentem statuisset conservare in tempus diminuti pretii. fol. 345. num. 14.

Eidem tamen major valor restituendus non erit, si res ablata non erat intrinsecè meliorata, nec à domino, si eandem habuisset, tempore aucti valoris vendita, nec absumpta fuisset. fol. 345. n. 15. & 17.

Solam rem apud detentorem dete-

rioratam restituere per se sufficiet, si illa eodem tempore etiam apud dominum deteriorata fuisset. fol. 363. num. 9.

Donatio.

Quilibet liberalis donatio debet esse omnino voluntaria. fol. 112. num. 13.

Facta ut pauperi, qui talis non erat, quomodo valeat? fol. 116. n. 23. & seq.

Num donatarius absens habeat jus ad submissas pecunias ob actualement donationem mittentis? fol. 138. num. 13.

In rem donatam nullum jus acquiritur sine acceptatione. fol. 138. num. 15.

Bene autem si praesenti, & acceptanti donatio fuerit facta. fol. 138. num. 16.

Aut praesenti ac tacenti absque ullo signo acceptationem exprimentis. fol. 138. num. 17.

Donatarius absens per alium rem accipiens, quale jus habeat? fol. 139. num. 21.

Talis acceptatio qualiter fieri debeat? fol. 140. n. 22.

Donatio à submisso nuntio primùm facienda, qualiter, ut non valeat sit revocanda? fol. 140. num. 25.

Quid si nuntius rem jam donatam perferret? fol. 141. num. 26.

Dubium.

Ejusdem natura explicatur. fol. 315. num. 2.

In dubio operans, quando peccet? fol. 414. num. 6. 7. & 8.

Ccc c 3

In

INDEX

- In dubio rem alienam auferens instar possessoris malæ fidei tenetur. fol. 415. n. 12.
- Dubitans, an res à se accepta sit furtiva, tenetur eam restituere fol. 416. n. 16.
- Quid sit restituendum, manente, aut superveniente dubio invincibili? fol. 117. n. 19. & fol. 419. n. 24.
- Num res in tali dubio licitè alienetur? fol. 421. n. 28. & 29.
- Quid si dubitans, dum potuerat, culpabiliter veritatem inquirere neglexerit? fol. 422. n. 34. 35. & seq.
- In dubio particulari omiſſa negligentia est peccaminosa. fol. 425. n. 40.
- Elemosyna.*
- Pauperi ut probo data, si hic sit improbus, num valeat? fol. 112. n. 14.
- Emptor:*
- Emptor bonæ fidei quandonam rem furi restituere possit? fol. 192. n. 3. 4. & 5.
- Et quando non? fol. 192. n. 6. 8.
- Emptor malæ fidei ob recipiendum pretium non potest rem furi reddere. fol. 193. n. 10.
- Nisi ab hoc sit certò reddenda domino. fol. 194. n. 11.
- Aliàs dominus culpabiliter damnificaretur. fol. 194. n. 12.
- Emptor malæ fidei rem domino cum jactura suæ rei tenetur restituere. fol. 194. n. 13.
- Et expetenti domino cum jactura sui pretii. fol. 197. n. 16.
- Emptor malæ fidei non differt à fure in hoc puncto. fol. 198. n. 17.
- Hinc immediatè tenetur rem domino reddere: fol. 198. n. 18.
- Ante sententiam Judicis fol. 199. n. 19.
- Emptor malæ fidei transfert pretium in venditorem. fol. 200. n. 22.
- Emptorem malæ fidei ad amissionem pretij obligat injusta acceptio. fol. 202. n. 29.
- Emptor malæ fidei non tenetur rem furi reddere. fol. 205. n. 24.
- Cujus tamen meliorem statum tenetur conservare. fol. 205. n. 36.
- Error.*
- In genere acceptus quid sit? fol. 109. n. 4.
- Quandonam circa substantiam factus? fol. 110. n. 5.
- Commisus circa substantiam annullat contractum. fol. 110. n. 7.
- Quid sit errorem dare causam contractui? fol. 111. n. 8.
- Error à diversis potest provenire. fol. 111. n. 9.
- Excommunicatio.*
- Hanc non incurrit simoniacè quidem bona tamen fide provifus. fol. 309. n. 17.
- Expense.*
- Expense in rem ablatam tempore detentionis à fure factæ possunt subinde detrahi. fol. 340. n. 5.
- Aliæ sunt necessariæ, aliæ utiles, aliæ voluptariæ. fol. 349. n. 1.
- Circa illarum deductionem aliter in foro interno, aliter in exte-

Rerum & verborum.

externo proceditur. fol. 350. n. 2.
Item aliter si ad externum forum
deducta fuerit, & aliter si non
fol. 350. n. 3.

Expensæ solæ sunt refundendæ, si
istâ melioratio excedat. fol. 352.
n. 10.

Expensæ quando minores sunt fru-
ctibus à possessore perceptis, quid
faciendum? fol. 352. n. 13.

Aut si à re possessa sint inseparabi-
les. fol. 352. n. 13.

Expensæ necessarias in foro consci-
entiæ deducere malæ fidei posse-
ssor potest. fol. 353. n. 14.

Non tamen in foro externo. n. 15.

Minores solum expensæ deduci pos-
sunt, si dominus rem minoribus
meliorasset. fol. 354. n. 16.

In detrahendis expensis habenda est
ratio status, quem res secluso
furto haberet. fol. 354. n. 17.

Expensæ utiles etiam possessor malæ
fidei potest deducere. fol. 355.
n. 18.

Et si dominus rem suam possidens
hanc non ita meliorasset. fol. 355.
n. 19.

Modò rem æstimabiliorem effece-
rit. fol. 355. n. 20.

Expensis modicis, si magnus valor
sit procuratus, quid tunc deducen-
dum? fol. 355. n. 21.

Expensis per iudicis sententiam a-
missis, non est locus deductioni.
fol. 355. n. 22.

Expensæ tali possessori persolvere
utrum dominus debeat? fol. 356.
n. 23.

Si dominus impar existat solvendis

expensis, quid faciendum? fol.
358. n. 32.

Aut expensæ in meliorationem do-
losè fecisset possessor, inopiæ do-
mini conscius. fol. 358. n. 33.

Ad quid teneatur debitor ex inju-
sta acceptione, si creditor ex-
pensas quidem, non tamen tantas fe-
cisset. fol. 460. n. 43.

Aut plures fecisset ipso debitore. fol.
460. n. 44.

Quid si expensæ in restitutionem fa-
ciendæ sint reddenda majores?
fol. 461. n. 45.

Quantæ expensæ à facienda resti-
tutione excusent? fol. 461. n.
46. 48.

Famulus

Famulus obsequendo iniustus man-
datis sui domini peccat contra ju-
stitiam. fol. 97. n. 1.

Nec excusatur à peccato ob man-
datum, aut metum gravem ab
hero incussum. fol. 98. n. 3.

Hinc tenetur ad restitutionem iis,
quæ formalem injuriam intulit.
fol. 99. n. 4. & 5.

Licet omnia ex jussu herifecerit. fol.
100. n. 6.

Aut illo recusante etiam alij fecissent
fol. 100. n. 7.

Disparitas inter talem famulum, &
apponentem carnes die esuriali.
fol. 100. n. 8.

Nec prodest famulo, si ejusdem a-
ctio remotè tantum alios damni-
ficet. fol. 100. n. 9.

Aut quòd causa principalis, ipse sci-
licet herus, jam antecedenter ad
talem

INDEX

- talem damnificationem paratus fuerit. fol. 101. n. 10.
- Famulus à restitutione immunis erit, si totum damnum communitati à domino fuerit compensatum. fol. 103. n. 17.
- Famulus tenetur primo loco restituere, si furto collectam cerevisiam ignaro suo hero aliis venderet, donaret. fol. 104. n. 19.
- Aut Dominus tantum permittive se habuerit ad haustus famuli. fol. 105. n. 20.
- Aut famulo in compensationem furtivæ cooperationis cerevisiam apposuerit. fol. 105. n. 21.
- Famuli num, & quando occultam compensationem possunt facere? fol. 478. n. 1. & seq. item fol. 482. n. 21. & 22.
- Ex quo salarium famulorum sit determinandum? fol. 480. n. 13.
- Ex diversitate famularis diversitas stipendiorum oritur. fol. 480. n. 15.
- Famulo ad obsequia domino parato, sed hæc absque sua culpa non præstanti debetur promissum salarium. fol. 480. n. 17.
- Famulo in obsequiis domini omnimodè occupato quale stipendium debeat? fol. 481. n. 18.
- Famulus non habens sufficiens ad sustentationem salarium, num debeat resignare suum officium? fol. 483. n. 23. & 24.
- Famuli qualiter res Domini custodire teneantur? fol. 489. n. 4.
- Fides.*
- Fides bona & mala. fol. 192. n. 1.
- Fides mala quid & quotuplex? fol. 430. n. 1.
- Fructus Beneficiales.*
- Fructus beneficiales, vel sub onere, vel sub conditione recitandi horas conceduntur. fol. 240. n. 2.
- Circa fructuum beneficialium restitutionem, quid Lateranense, & Pius V. constituerint? fol. 245. n. 3. & 4.
- Fructus non tenentur restituere beneficarius, omittens primo semestri breviarium cum gravi peccato. fol. 246. n. 5.
- Fructus sunt merces breviarii et mente Ecclesie persoluta. fol. 246. n. 7.
- Non dantur sub conditione tam recitandi breviarii, quam aliarum functionum. fol. 246. n. 8.
- Omittens horas toto primo anno solum tenetur restituere fructus correspondentes ultimo semestri. fol. 247. n. 9.
- Fructus pro rata temporis restituendi ab omittente continenter post primum semestre horarum canonicarum. fol. 247. n. 10.
- Fructuum quanta pars sit restituenda pro omnibus, vel aliquibus horis culpabiliter omis. fol. 247. n. 11.
- Sunt restituendi ante sententiam iudicis. fol. 248. n. 13.
- Nulli tamen restituendi erunt ab omittente solam quartam partem unius horæ. fol. 248. n. 14.
- Omittens totam horam, aut valde notabilem partem eorundem fructuum.

Rerum & verborum.

- Fructus restituere tenebitur. fol. 248. n. 15.
- Fructuum restitutio in singulas horas, non autem in cujuslibet horæ partem omiffam distributa fuit. fol. 248. n. 16.
- Ob omiffam levem partem in singulis horis, licet simul sumptæ magnam efficiant, nihil restitui debet. fol. 249. n. 18.
- Num omnes uni diei correspondentes sint restituendi ob totum omiffum brevium? fol. 250. n. 22. & seq.
- Fructus ex omiffione horarum deperditos num sibi applicare pauper beneficiatus possit? fol. 253. n. 25.
- Nulli sunt restituendi à recitante de Martyre, cum recitandum esset de feria. n. 26.
- Nulli sunt restituendi, si cum intentione orandi superficialis attentio fuerit habita. fol. 263. n. 5.
- Fructus collecti ex beneficio per realem simoniam collato ante omnem sententiam judicis sunt restituendi. fol. 308. n. 12.
- Licet simonia infcio proviso à tertio fuerit commissa. fol. 308. n. 13.
- Excipe casum, in quo inimicus dederit pecunias. fol. 309. n. 19.
- Fructus Rerum.**
- Quinam fructus ex melioramentis rei perceptis sint restituendi? fol. 352. n. 11.
- Fructuum nomine quid veniat? fol. 387. n. 1.
- Illorum divisio. fol. eodem n. 2.
- Quinam sint naturales? n. 3.
- Quinam mixti. n. 4.
- Unde colligendum, quodd fructus sint industriales: fol. 387. n. 6.
- Fructus civiles. fol. 188. n. 7.
- Fructus alij sunt pendentes, alij separati. fol. 388. n. 10. & 11.
- Naturales etiamnum pendentes sunt restituendi, si res alienæ sint. fol. 292. n. 26.
- Non etiam mixti. fol. 393. n. 27.
- Bona fide consumpti, nec in æquivalenti extantes, non restituendi. fol. 393. n. 29.
- Fructus merè percipiendi non debent restitui à possessore bonæ fidei. fol. 393. n. 30.
- Tam naturales, quàm mixti fructus percepti, necdum tamen præscripti, & formaliter adhuc extantes sunt restituendi. fol. 393. n. 29.
- Licet illos res apud dominum existens non produxisset. fol. 396. n. 37.
- Fructus merè industriales non sunt domino restituendi. fol. 397. n. 40.
- Fructus purè naturales, æquivalenter extantes, & necdum præscripti, domino restituendi. fol. 397. n. 43.
- Imò simpliciter comparenti ante illorum præscriptionem domino debent restitui. fol. 397. n. 44.
- Item fructus mixti adhuc in æquivalenti extantes. fol. 399. n. 46.
- Prout etiam fructus alienæ hereditatis sunt restituendi. fol. 402. n. 50.

D d d d

Fruc-

INDEX

- Fructus consumptos an possessor alienæ fidei teneatur restituere, licet ex illis ditior non evaserit?** fol. 432. num. 5.
- Ad fructus perceptos malæ fidei possessor tenetur, licet illos dominus rem suam possidens non percepisset.** fol. 432. num. 6.
- Fructus pecuniarii, ex locatione v. g. domus provenientes, num à possessore malæ fidei sint restituendi?** fol. 434. num. 12.
- Non autem collecti de pecuniis ex locatione depositi.** fol. 434. num. 13.
- Ad fructus totaliter bona fide absumptos non datur obligatio.** fol. 434. num. 15.
- An fructus verosimiliter à Domino percipiendi, & à malæ fidei possessore non percepti, debeant restitui?** fol. 435. num. 17.
- Quid si fructus, vel à possessore, vel à domino rei, diligentia communi, vel etiam singulari, absolutè quidem perceptibiles; hic & nunc autem nec à possessore percepti, nec à domino habente rem suam fuissent percipiendi?** fol. 457. n. 25.
- Ad quos fructus restituendos teneatur possessor fidei solùm præsumptivè malæ?** fol. 483. n. 28.
- Ad quos possessor dubiæ fidei?** fol. 406. num. 42.
- Fructus stante mala fide percepti debent restitui; licet ab initio adfuerit bona fides.** fol. 432. n. 38.
- Fructus bona fide percepti, sed necdum præscripti, restituendi sunt, si adhuc extant, dum incipit mala fides.** fol. 443. n. 40.
- Idem tenendum de fructibus, qui bona quidem fide percepti, absumpti tamen sunt stante mala fide.** fol. 443. num. 41.
- Ante omnem sententiam iudicis.** fol. 437. num. 23.
- Non tamen restituendi erunt, qui malà quidem fide percepti; succedente tamen bonà, consumpti fuerunt.** fol. 443. num. 42.
- Imò licet durante mala fide fuisset absumpti, modò successerit bona fides.** fol. 443. num. 43.
- Restituendi autem erunt fructus, qui sine omni titulo antea percepti; licet postea ob novum titulum, successerit bona fides.** fol. 443. num. 44.
- Ad quos fructus teneatur possessor, qui ex malæ evasit bonæ fidei possessor non tantùm rei; sed etiam fructuum mala fide perceptorum?** fol. 444. num. 45.
- Quinam fructus sint restituendi, si malæ successerit bona, & vice versa successerit mala fides?** fol. 444. num. 38.
- Quinam fructus sint restituendi, si ex istis consumptis, ut possessor malæ fidei evasit ditior, postea tamen in æquivalenti extantes bona fide absumpsit: ac denique itentia malæ fidei possessor evasit?** fol. 445. num. 46.
- Quid si durante mala fide fructus ad alium spectantes omnimodò consumpti fuerint, neque ex his possessor locupletior evaserit: hæc autem injustam perceptionem bona**

INDEX

- introducatur mortale? fol. 257. n. 36.
- In recitatione horarum alium sibi substituens, tenetur ad restitutionem. fol. 258. num. 40.
- Ignorantia.**
- Ignorantia Juris in foro externo est, seu presumitur culpabilis. fol. 21. num. 8.
- Ignorantia potest esse, & de presenti, & de praeterito culpabilis, fol. 21. num. 9.
- Ignorantia non erit vincibilis, si nulla cognitio de obligatione inquirendi dominum praecesserit. fol. 25. num. 18.
- Ignorantiae diversae enumerantur, fol. 26. num. 19.
- Ignorantia venialiter culpabilis non obest inventori. fol. 26. n. 20.
- Ignorantia mortaliter culpabilis obest. fol. 27. num. 21.
- Ignorantia latentis thesauri non facit involuntariam ejusmodi adium venditionem. fol. 36. num. 11.
- Impediens.**
- Impediens alterum sine vi, fraude, atque mendaciis, ab injusta consecutione cujusdam rei, non peccat contra justitiam. fol. 290. num. 2.
- Neque si hoc etiam vi &c. tentaverit. fol. 290. num. 2.
- Impediens alterum à consecutione boni non debiti ex justitia, sine fraude, vel minis, non peccat contra justitiam. fol. 135. n. 7.
- Secus, si mendaciis &c. alterum impedivit. fol. 136. n. 8.
- Impediens fraude &c. minus dignum, ut promoveatur magis dignus ad beneficium, non tenetur impedito aliquid restituere. fol. 157. num. 9.
- Impediens alterum à consecutione boni jure eidem debiti ad quod obligetur? fol. 134. n. 4.
- In hoc casu attendenda erit quantitas juris ad illud bonum, & certitudo illud consequendi. fol. 134. n. 5.
- Intentio.**
- Intentio interna num actionem externam, de se non connectat, connectat cum damno tertij? fol. 154. n. 13.
- Cur mulierem praegnantem excuset ab homicidio? fol. 145. n. 15.
- Non datur ullum jus, ut omittatur sola interna intentio nocendae tertij. fol. 155. n. 16.
- Intentio pollutionis nocturnae quae efficiat? fol. 155. n. 17.
- Intentio interna quando non actionem externam justitiae committit efficiat? fol. 157. n. 20.
- Intentio interna promittentis necessario extrinsecus manifestanda. fol. 43. n. 4.
- Non intendens suam actionem imputari alteri, ad nihil huic tenetur. fol. 149. n. 4.
- Licet hanc impurationem praevideat, aut speraverit. fol. 150. n. 5. & 7.
- Immunis à compensatione habendus, qui delictum ex se minus nocivum, aut alterius juri repugnans

Rerum & verborum.

nans ea intentione commiserat, ut illud alteri imputetur, fol. 151. n. 9.

Sine intentione recitans breviarium tenetur ad restitutionem fructuum, fol. 286. n. 29.

Inventor

Dicitur, qui prior rem apprehenderit, fol. 2. n. 6.

Et quidem suo nomine, fol. 2. n. 7.

Inveniens aliquid animo sibi retinendi, facit rem suam, fol. 4. n. 9.

Inventor tenetur inquirere in dominum, & huic reperto restituere inventa, fol. 6. n. 10. & 11.

Inventor quondam rem in loco, ubi hanc invenit, reponere possit? fol. 201. n. 25.

Obligatio inquirendi dominum non est per se nota, fol. 19. n. 4.

Jus

Jura diversa possunt alicui competere, fol. 134. n. 1.

Uti etiam modi, quibus jura impediri possunt, fol. 134. n. 2.

Quid de violatione juris ad rem sit tenendum? 135. n. 6.

Labor

Ratione laboris in re melioranda habiti etiam malæ fidei Possessor aliquid deducere poterit, fol. 356. n. 24. & 25.

Labor talis quanti sit æstimandus? fol. 357. n. 26.

Lesus

Non servatur sufficienter indemnitas, si res accepta in priore loco reponatur, fol. 196. n. 14.

Legitimitas

Quid sit? fol. 555. n. 3.

Qualiter fiat per subsequens matrimonium? fol. 556. n. 4.

Lex

Leges pœnales circa applicationem inventi thesauri ante Judicis sententiam minimè obligant, fol. 49. n. 15.

Lex Breviarij recitationem imponens non est merè pœnalis, fol. 259. n. 41.

Locatio

Locatorum agrorum, aut locati equi pretium ubi sit reddendum? fol. 454. n. 20. & 21.

Mandans

Quondam teneatur ad restitutionem ante executorem? fol. 144. n. 39.

Matrimonium

Qui promittit uni conjugum durante primo matrimonio etiam fidei tantum, si accesserit huic promissioni adulterium, contrahit impedimentum dirimens, fol. 316. n. 31.

Melioramenta

Melioramenta subinde separari à re possunt, salvâ hujus substantia, fol. 350. n. 5.

Melioramenta à re separabilia possessor bonæ fidei separare poterit, fol. 351. n. 7.

Inseparabilia, & rei ipsi accrescentia, hujusque valorem augmenta si ad fuerint, comparens postea dominus expensas in melioramenta i-

D d d 3

sta

- Ita factas possessori bonæ fidei tenebitur restituere. fol. 351. n. 8.
 Quatenus valorem rei auxerunt. fol. 351. n. 9.
 Si melioratio expensas superaverit, solæ istæ erunt refundendæ. fol. 352. n. 10.
 Quosnam ex melioramentis perceptos fructus restituere teneatur possessor bonæ fidei? fol. 342. n. 11.
 Ratione laboris in re melioranda habiti possessor aliquid deducere poterit. fol. 356. n. 28.
 Melioramenta voluptuaria à re, salvâ hujus substantia separabilia, etiam iniquus possessor amovere poterit. fol. 357. n. 28.
 Non potest dominus cogi, ut melioramenta à re separabilia emat. fol. 357. n. 29.
 Melioramenta voluptuaria rem pretiosiore reddentia ex aliqua parte deduci poterunt. fol. 357. n. 30.
 Si melioramenta ipse etiam dominus fecisset; aut ob hæc rem carius vendidisset, etiam deduci poterunt. fol. 358. n. 31.
 Si res à possessore dolosè meliorata fuerit ob inopiam Domini non potentis illa solvere, quid faciendum? fol. 359. n. 33.
 Melioramenta rei alia sunt intrinseca, alia extrinseca. fol. 361. n. 5.
 Solummodo intrinseca cum ipsa re veniunt restituenda. fol. 361. n. 6.
 Quid si res apud Dominum non fuisset meliorata? fol. 362. n. 7.
 Aut detentor multas expensas in melioramenta fecerit? fol. 362. n. 8.
 Quanam melioramenta rei accrescant, & quanam non? fol. 433. n. 10.
- Meretrix,*
- Meretrix oblata sub conditione cedendi sui corporis non potest accipere. fol. 513. n. 4.
 Retineri tamen ab illa potest, liberaliter, & animo eam aliquid data. fol. 514. n. 7.
 Promissum meretrici sub conditionis operis turpis pretium, antehus impletionem non est solvendum. fol. 515. n. 8.
 Num meretrix peracto opere tunc in foro externo promissum pretium exigere possit? fol. 516. n. 11. & seq.
 An præcisè vi Juris naturalis fol. 522. §. 3.
 An hæc facultas à jure naturali concessa, per positivum revocari erit? fol. 527. §. 4.
 Meretrix post commissum opere potest tunc retinere accepta ob illud pecunias. fol. 530. n. 46.
 Quas tamen promittens eidem non tenetur solvere ante sententiam Judicis. fol. 530. n. 46.
 Bene autem post istam. fol. 531. n. 47.
- Missæ.*
- Sex modis potest aliquid exigi pro missa celebrata. fol. 323. n. 1.
 Missam celebrans subinde liberum habet intentionem, subinde non. fol. 324. n. 3.

Rerum & verborum.

Missa fructus est specialissimus, medius, aut generalis. fol. 324. n. 4.

Mutuum.

In restitutione mutui qualis æqualitas sit observanda? fol. 455. n. 22.

Mutuum in viâ datum ubi sit restituendum? fol. 451. n. 23.

Necessitas.

Necessitate extrema laborans, & differre restitutionem coactus, non tenetur reparare damnum ex dilatione restitutionis domino exortum. fol. 364. n. 11.

Necessitate hac seclusa morosus detentor totam æstimationem lucri cessantis, & damni emergentis reparare tenetur. fol. 365. n. 12.

Occupatio

Seu apprehensio est modus acquirendi dominium. fol. 3. n. 1.

Si hæc sit viventium, dicitur venatio. fol. 3. n. 2.

Si inanimatorum, inventio. fol. 3. n. 3.

Est autem occupatio apprehensio rei cum animo eam habendi ut suam. fol. 70. n. 4.

Officiales.

Officiales, atque Judices, ad quid obligantur, si vectigalium defraudationem dissimulent? fol. 476. n. 25. & 26.

Pacta.

Obscura pacta in dubio sunt accipienda contra loquentem. fol. 48. n. 14.

Pars.

Non quodlibet in domo latens est

huius pars. fol. 38. n. 16.

Pars major non semper post se trahit minorem. fol. 236. n. 16.

Periculum.

Qui se cuidam periculo in gratiam alterius exponit, poterit ob istud exigere aliquid iure naturæ. fol. 522. n. 24.

Possessor & Possessio.

Possessio non continuatur per quâcunque voluntatem continuandi possessionem. fol. 61. num. 21.

Possidentis conditio est melior. fol. 74. num. 15.

Possessor bonæ fidei ad se indemnem servandum potest permittere, ut fur rem alienam recipiat. fol. 214. num. 1.

Num etiam rem emptam positivè possit furi reddere? fol. 215.

Rationes pro affirmativa. n. 2.

Pro negativa. fol. 217. n. 9.

Possessor malæ fidei non potest rem furi reddere. fol. 193. n. 10.

Exceptis certis casibus. fol. 192. n. 3. 4. & 5.

Possessor triennis præscribit beneficium simoniacè quidem, at bona fide obtentum, atque retentum. fol. 310. n. 21.

Possessionis sunt diversa initia. fol. 360. num. 1.

Durante Possessione potuit res vel melior, vel deterior effici. fol. 361. num. 2.

Culpa possidentis, vel casu fortuito. fol. 361. n. 3.

Possessor unâ cum restitutione rei tenetur reparare omnia damna, quæ

INDEX

quæ à puncto, quo cepit esse mala fidei, dominus rei incurrit. fol. 364. num. 14.

Præcipuus possessionis effectus est liber usus rei possessæ. fol. 388. num. 12.

Possessor debet rem comparenti domino restituere, licet eam pretio comparaverit. fol. 289. num. 14.

Quod pretium dominus non tenetur compensare possessori. fol. 289. num. 15.

Sed possessor jacturam sui pretii debet pati. fol. 289. n. 16.

Possessor quandonam evaserit ditior ex re aliena? fol. 292. num. 23.

Possessio qualiter possidenti proficit? fol. 422. n. 33.

Possessor malæ fidei num fructus consumptos teneatur restituere, licet ex iis non evaserit ditior? fol. 432. num. 6.

Bona fide possessa ibi sunt reddenda, ubi extiterunt, dum ut aliena fuerunt agnita. fol. 457. num. 28.

Et quidem possessoris sumptibus, si mora culpabilis intercesserit. fol. 457. num. 29.

Præceptum.

Præcepti, aut alterius cujusdam obligationis materia subinde est dividua, subinde individua. fol. 234. num. 13.

Dividui præcepti obligatio ad partem est distincta ab obligatione ad totum. fol. 236. num. 15.

Præceptum dividuum Horarum canon. ad solas minores horas, obligat. fol. 237. num. 17.

Pena.

Aliæ sunt lætæ sententiæ, aliæ ferendæ. fol. 470. n. 3.

Pena per sententiam Judicis primò dictanda, ante hanc non est solvenda. fol. 470. num. 3.

Ipsò factò incurfa ante sententiam Judicis saltem declaratoriam non erit solvenda. fol. 470. n. 4.

Pretium.

Pretium transfert emptor malæ fidei in venditorem. fol. 200. n. 22.

Non obstante jacturâ pretii, non erit res furi restituenda cum domino præjudicio. fol. 200. n. 23.

Obligatio amittendi pretii in possessione malæ fidei non est improporcionata commissæ culpæ. fol. 202. num. 29.

Pretii talis amittendi obligatio non tenetur ex injusta acceptione. fol. 202. num. 29.

Solius pretii solutio pro oblatio beneficio non inducit paræ simoniacos latas. fol. 310.

Pretium rei non est dominus restituendum, si illa ad usum accepta venerit. fol. 291. num. 24.

Præscriptio.

Non datur obligatio restituendi vendita, si hæc jam fuerunt præscripta. fol. 54. num. 8.

Præscriptio non potest incipi, quamdiu adest spes venientis in notitiam domini. fol. 60. num. 118.

Privilegium.

Privilegio quandonam uti tenemur? fol. 236. num. 16.

Rerum & verborum.

Procurator.

Ejusdem natura, & obligatio explicatur. fol. 73. n. 1.

Promittens.

Promittens sicte temporale incurrit nullitatem provisionis taliter obtentæ. fol. 317. n. 32.

Definitur promissio. fol. 42. n. 1.

Ejusdem differentia à proposito. fol. 42. n. 2.

Promissio obligatoria non consistit in solis verbis extrinsecis: sed in ipsa etiam intentione interna. fol. 42. n. 3.

Si dubitetur, num promissio facta sit, attendendum erit ad sensum verborum fol. 43. n. 5.

Provisio

Simoniaca beneficij sola hujus collatione annullatur. fol. 311. n. 24.

Restitutio.

Ob certas causas subinde differri, subinde omnino omitti poterit. fol. 120. n. 1.

Ut omnimodè omittatur, requiruntur plura, quàm ut aliquantulum differatur. fol. 120. n. 2.

Restitutione quandonam jactura status excuset? fol. 121. n. 3. 4. & 5.

Differri restitutio potest ob jacturam status justè acquisiti. fol. 123. n. 7.

Quid si status partim justè, partim injustè acquisitus fuerit? fol. 122. n. 8.

Restitutione num excuset jactura sanæ, ac boni nominis? fol. 124. n. 10. 11. 12. &c.

Damnificator à reparatione deobligatus erit, si alias damnum aliud notabiliter majus incurreret. fol. 126. n. 18.

Pro bono ordinis superioris num sit restituendum, inferioris ordinis bonum? fol. 128. n. 22.

Restitutio faciendæ est mediatè tantum injuriam passo. fol. 137. n. 12.

Qualis restitutio sit faciendæ, quando rei ablatæ valor apud iniquum detentorem auctus fuit? fol. 319. n. 3. &c.

Restituendus est totus rei valor, si hic ob intrinsecam bonitatem rei tempore, quo hæc consumpta fuerat, creverit, licet illa res apud dominum melior non evassisset. fol. 341. n. 9.

Idem dicendum, si valor rei extrinsecus tantum auctus fuerit. quando res à fure consumpta erat. fol. 342. n. 10.

Si res intrinsecè non melioratur durante illius valore majore, nec à domino consumpta vel distracta fuisset: à fure autem diminuto postea pretio consumpta fuerit, non erit major valor restituendus. fol. 345. n. 15.

Restituendus tamen hic major valor erit, si à domino durante illo majore valore distracta fuisset. fol. 346. n. 16.

Aur ipsius absumpsisset. fol. 346. n. 16.

Restituere rem solam sufficit, si hæc in statu tempore ablationis habito adhuc datur, ac nullum damnum

Ecc e num

INDEX

- num, aut lucrum cessans interea vero domino evenerit. fol. 361. n. 4.
- Per se sufficit, restituere solam rem apud injustum detentorem deterioratam, si hæc eodem etiam tempore apud Dominum deteriorata fuisset. fol. 363. n. 9.
- An & quid restituendum à fure, qui rem alienam prius culpabiliter destruxit, priusquam in utroque loco tum apud furem, tum apud Dominum inevitabiliter distracta fuisset? fol. 372. n. 1.
- Quid restituendum, si res à fure injuste quidem detenta; sine nova tamen detentoris culpâ deteriorata, aut destructa fuerit, eodem, vel simili infortunio apud dominum, si eam habuisset, destruenda? fol. 378. n. 15.
- Cur non sit facienda integra restitutio, quando posterius infortunium ab interitu rei apud furem contingente, moraliter non distat? fol. 380. n. 19.
- Non idem valor erit restituendus, si utrumque infortunium moraliter fuerit unum. fol. 380. n. 19.
- Neutiquam restitui debet res bona fide consumpta, nec æquivalenter existens. fol. 390. n. 19.
- Restituendum est, secundum quod aliquis factus est ditior. fol. 390. n. 20.
- Quid si de hoc sit dubium? fol. 391. n. 21.
- Ubinam res aliena sit restituenda, inculpabiliter aliò translata? fol. 457. n. 30.
- Restitutionis commodius tempus subinde expectari poterit. fol. 458. n. 31.
- Qui rem alienam sine causa aliò transiit, sumptus debet restituere. fol. 458. n. 33.
- In restitutione ex injusta acceptione orta habenda est ratio rei ablatae, damni emergentis, & lucri cessantis, quæ creditori ex tali injusta ablatione evenerunt. fol. 458. n. 35.
- Ex parte autem debitoris etiam consideranda erunt damnum emergens, & lucrum cessans, aliunde ipsi quàm ex rei alienæ detentione provenientia. fol. 459. n. 36.
- Damnum autem ipsum tum ex actu creditoris, tum debitoris est determinandum. fol. 459. n. 37.
- Ut restitutioni sit locus, alterius proprietatis necessario debet esse læsum. fol. 472. n. 14.
- Reus.*
- Etiam fraudulenter impediens condemnationem non tenetur ad aliquid fisco persolvere. fol. 459. n. 37.
- Salarium.*
- In determinando famulorum salarii quidnam considerandum veniat. fol. 480. n. 13.
- Segetes*
- Ex semine meo in alieno agro bona fide à me projecto provenientes evadunt meæ. fol. 386. n. 38.
- Sententia.*
- Sententiam in rem judicatam transiit.

Rerum & verborum.

- fuisse, quid sit? fol. 546. n. 1.
Sententia lata accipitur pro veritate in foro externo. fol. 546. n. 3.
Lata sententia non excusat malā fide litigantem. fol. 547. n. 4.
Sententia Judicis qualiter rem in alium transferat? fol. 550. n. 9.
Sententiæ autoritas, & firmitas in quo fundentur? fol. 551. n. 13.
Sententia lata relinquit victo viam gratiæ extraordinariam. fol. 552. n. 16.

Simonia.

- Explicatur ejusdam natura. fol. 303. n. 1.
Simoniaca est collatio beneficii per veram promissionem pecuniæ, conferenti, vel presentanti persolvendæ, obtenti. fol. 303. n. 3.
Imò licet fuerit promissio solum ficta. fol. 303. n. 4.
Fictè promittens aliquid conferenti, aut presentanti &c. peccat graviter. fol. 304. n. 5.
Et in foro externo habetur pro simoniaco. fol. 304. n. 6.
Num pactio ex parte fingentis sit verè simoniaca? fol. 304. n. 7. 8. & 9.
Simonia interna, & purè mentalis non annullat provisionem beneficii. fol. 307. n. 11.
Simonia inculpabiliter commissa non excusat provifum à restitutione beneficii. fol. 309. n. 15.
Dictata Simoniæis pœna non incurritur ob solius pretij solutionem. fol. 311. n. 22.

- Simonia non incurritur ex solius temporalis datione, & acceptatione. fol. 313. n. 27.
Simoniacus fictè promittens temporale incurrit nullitatem provisionis hoc modo obtentæ. fol. 317. n. 32.
Simoniacè obtinens beneficium ad idem denuo obtinendum fit inhabilis. fol. 318. n. 3.
Et à solo Pontifice rehabilitari potest. fol. 319. n. 35.
Num etiam ab Episcopo in aliquibus casibus? fol. 319. n. 36. 37. & 38.
Simonia non committitur, ubi nullum pretium, aut hujus rationem habens intervenerit. fol. 305. n. 8.
Pœnæ in simoniacos latæ. fol. 306. n. 10. & seq.
Simonia tantum mentalis sine pacto implicito non annullat collationem beneficii. fol. 307. n. 11.
Simoniacum contractum inculpabiliter celebrans, non fit inhabilis ad illud beneficium de novo accipiendum. fol. 309. n. 18.

Status.

- Status jactura potest excusare à restitutione. fol. 121. n. 3.
Videndum tamen, num status sit justè, vel injustè acquisitus. fol. 121. n. 4. 5. 6.
Si partim justè, partim injustè comparatus fuerit, ex parte status est dimittendus. fol. 122. n. 8.
Ecc e 2

Sij-

Stipendium Missæ.

- Nullum potest accipi pro applicatione fructus specialissimi, fol. 324. n. 5.
- Duplex non potest accipi pro eadem missa duobus applicanda fol. 324. n. 6.
- Hujus stipendij iustitia ex quo desumatur? fol. 325. n. 7.
- Patitur hoc aliquam latitudinem, fol. 325. n. 8.
- Obligatus ad applicandum uni sacerum, potest alterum stipendium duntaxat gratis accipere, fol. 325. n. 9.
- Neque ratione laboris extrinseci fol. 327. num. 12.
- Stipendij iustitia ex triplici fonte desumitur, fol. 329. num. 32.
- Sententia Lugonis circa stipendium missæ, fol. 329. num. 21.
- Si primum stipendium fuerit iustum, non poterit alterum accipi, vel ut compensatio, vel ut sustentatio, fol. 340. num. 24.
- Licite fideles sacerdotibus concedunt stipendium pro missa taxatò majus, fol. 325. num. 7.
- Stipendium missæ latitudinem patitur, fol. 325. num. 8.
- A pluribus partiale stipendium potest accipi, ut adequatum pro una missa obtineatur, fol. 325. num. 8.
- Nullam stipendium beneficiatus accipere potest pro missa, quam vi sui beneficii certæ personæ applicare debet, fol. 326. num. 9.
- Ultra statutum stipendium exi-

geds aliquid sacerdos peccat, fol. 326. num. 10.

- An secundum stipendium licite exigere sacerdos possit pro missa, quam tenetur quidem legere, liberam tamen, cui voluerit, applicandi facultatem retinet? fol. 326. num. 12. & seq.
- Num secundum ab habente liberam intentionem accipi possit, ut stipendium sustentationis? fol. 324. num. 27.
- Stipendium consuetum pro missa etiam accipere potest deus, divite patrimonio instructus, fol. 337. num. 31.
- Explicatur titulus, ex quo secundum stipendium possit accipi, fol. 324. num. 32.

Subtractio.

- Subtractio cerevisiæ ex dolo scientia domini est illicita, fol. 16. num. 1.
- Subtractionibus singulis peccatur graviter, si qualibet avaritia magnam perversionem labrahens intendat, fol. 16. num. 6.
- Et subtractiones repetitæ, sunt moraliter interruptæ, fol. 16. n. 7.
- Imò etiam sine hoc animo, si factas aliquot acceptiones primum advertat, se jam quantum magnam taliter acceptionem vel proximè completurum, & hanc compleat: vel jam acceptam retineat, fol. 16. n. 8.

Reum & verborum.

Successio.

Ordo successiois decedentis ab intestato. fol. 68. num. 1.

Tacere.

Qualiter intelligenda illa regula: qui tacet, nec faterur, nec jure negare videtur. fol. 139. num. 18.

Tempus.

Magna distantia temporis inter unam, & alteram acceptionem, à restitutione potest excusare. fol. 165. num. 10.

Testis.

Si legitime interrogatus suo officio defuit, non tenetur ad pœnam aliâs reo dictandam. fol. 473. num. 18.

Thesaurus.

Illius essentia explicatur. fol. 31. num. 1.

Inventus ad quem spectet? fol. 31. num. 2.

In proprio fundo inventus, vi juris communis non est addicendus fisco. fol. 32. num. 3.

Ex thesauro in domo empta invento nulla pars venditori est restituenda. fol. 36. num. 9.

Thesaurus in loco ad privatum spectante inventus vi juris civilis non est applicandus fisco. fol. 49. num. 17.

Nec etiam vi illius consuetudinis generalis. fol. 50. num. 18.

Titulus.

Titulus verus translatus dominii non opus habet præscriptione. fol. 60. num. 15.

Titulus ad præscriptionem necessarius debet esse talis, qui si adesset, verè transferret dominium. fol. 60. num. 16.

Et qui absolute existere judicetur. fol. 60. num. 17.

Quid nomine tituli intelligatur? fol. 69. num. 3.

Tributa.

Tributa & vectigalia justa à principibus imposita, num remitti ab officialibus possint? fol. 475. num. 22.

Quandonam ejusmodi officiales remissam defraudatoribus pœnam ipsimet perfolvere teneantur? fol. 475. num. 24. & 25.

Vectigalia injustè defraudans quandonam teneatur ad compensationem reipublicæ faciendam? fol. 471. num. 8.

Vectigalium defraudationem dissimulans Judex ad quid obligetur? fol. 476. n. 25. & 26.

Unde hoc nomen tributum sit derivatum? fol. 533. num. 1.

Quid significet? num. 2.

Ex quibus conditionibus fiat justum? fol. 533. num. 5.

Qualis obligatio solvendi tributâ? fol. 534. num. 6.

Tributorum solutionem ante illorum exactionem imperare absolute

E e e 3 l u t e

INDEX

lutè princeps potest. fol. 556. num. 11.
 Illorum leges non merè pœnales. fol. 442. num. 17.
 à tributi solutione subditum non excusat solum negativum de tributi iustitiâ dubium. fol. 542. num. 17.
 Imò neque dubium positivum. fol. 542. num. 18.

Vacantia.

Quæ sint vacantia bona? fol. 70. num. 5.

Valor

Rei tum intrinsecus, tum extrinsecus mutari potest. fol. 339. num. 1.

Venditio.

Res vendita in via intercedens cui pereat? fol. 73. num. 1.
 Si habenti mandatum contrahendi, & recipiendi fuerit tradita sine reservatione domini? fol. 77. num. 3.
 Aut absolutè vendita cum reservatione domini usque ad perfolutum pretium? fol. 78. num. 4. 5. 6.
 Quid si res indeterminata tantùm fuerit vendita? fol. 79. num. 9.
 Quid si res determinata vendita absenti absolutè, nondum tamen extradita, per nuncium fidelem à venditore transmissa, sine

huius culpâ in viâ perisset? fol. 80. num. 10.

Quid si res fuerit vendita sub conditione, si absenti emptori placeat, tradita tamen designato ab emptore fuerit? fol. 82. n. 15.
 Quid si bajulum ipse venditor designasset? fol. 82. num. 16.

Venditio ad corpus quandom fiat? fol. 168. num. 19.

In venditione ad corpus nequaquam universaliter quantitas solum demonstrativè exprimitur. fol. 168. n. 19.

Si in tertio loco pretium solum, non tamen res vendita à venditore ibi fuerit reddita; in quam loco traditio rei venditæ facienda? fol. 456. n. 23.

Indeterminatum in se, in determinato tamen genere venditum binam sit restituendum? fol. 456. n. 25.

Quid si res nec in se, nec in genere suo determinata in tertio fuerit vendita? fol. 456. n. 24.

Quid si in ædibus emptor pretium fuerit receptum pro re, nec in se, nec in genere suo determinata? fol. 456. n. 27.

Quandonam res ex præsumpta voluntate domini vendi possit? fol. 458. n. 32.

Volenti, necdum tamen determinato ad majus, vel minus datum alteri inferendum, an licet suadeatur minus? fol. 175. n. 6.

F I N I S.